

UCHWAŁA Nr XI / 81 /2019

Rady Gminy Radzanów

z dnia 25 września 2019r

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Wójta Gminy Radzanów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019r. poz. 506 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018r., poz. 2096 ze zm.)

Rada Gminy Radzanów uchwala, co następuje:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi z dnia 22.08.2019r. na działalność Wójta Gminy Radzanów Rada Gminy Radzanów uznaje skargę za bezzasadną, z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie Uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Radzanów, zobowiązując jednocześnie do przesłania skarżącemu uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy
Cezary Jurkiewicz

Załącznik
do Uchwały Nr XI/ 81 /2019
Rady Gminy Radzanów
z dnia 25 września 2019r.

Uzasadnienie do uchwały

Podatnik Pan O złożył skargę z dnia 22.08.2019r. na działanie Wójta Gminy Radzanów, zarzucając, że działa na szkodę skarżącego w sprawie podatku, z naruszeniem prawa.

W dniu 12.06.2019r. podatnik pismem zwrócił się o wznowienie postępowania o zwrot nadpłaty w podatku od nieruchomości za rok 2014-2015.

Sprawa jest w toku od 2016r., natomiast swój finał miała w sądzie, gdzie zapadł wyrok WSA w Warszawie 22 maja 2018r., sygn. Akt III SA/Wa 2282/17. Pomimo tego wyroku skarżący nadal bez nowych środków dowodowych i okoliczności wzywa Urząd do zwrotu nadpłaty, a obecnie do wznowienia postępowania, jednocześnie wnosi skargi, w tym do WSA (z dn. 29.05.2019 do UG wpłynęła 24.06.2019).

Istotę wznowienia postępowania wyjaśnia Chróścielewski Wojciech. Art. 145. W: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Wolters Kluwer, 2019. Wznowienie postępowania administracyjnego jest instytucją procesową umożliwiającą ponowne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego i ponowne wydanie rozstrzygnięcia w sprawie zakończonej już wydaniem decyzji ostatecznej. Możliwość wznowienia postępowania ma miejsce wtedy, gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że postępowanie poprzedzające wydanie owej ostatecznej decyzji administracyjnej było wadliwe. *Ratio legis* istnienia tej instytucji wynika z faktu, iż po podjęciu decyzji ostatecznej może wyjść na jaw wadliwość postępowania, w którym orzeczenie takie zapadło, albo też mogą się pojawić okoliczności podważające znaczenie przesłanek, na których oparto rozstrzygnięcie sprawy.

Urząd udzielił odpowiedzi w dniu 16.07.2019r., na które Podatnik złożył skargę jw., zobowiązując do wniesienia i sprecyzowania przesłanek do wznowienia postępowania zgodnie z art. 145 KPA. W toku postępowania podatnik złożył skargę – ponaglenie do SKO z 15.07.2019r. SKO wydało postanowienie z 29.07.2019r. znak SKO/I/III/1310/2019, w którym m.in. nakazało wyznaczyć dodatkowy termin załatwienia sprawy w ciągu miesiąca tj. do 1.09.2019r. SKO w postanowieniu uznało ponaglenie Skarżącego za zasadne i wskazało, że odpowiedź na pismo winna być wystosowana do dnia 12.07.2019r, uznając jednocześnie, że niezakończenie sprawy w terminie nie nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa.

Odnosząc się do okoliczności niniejszej sprawy należy podkreślić, że Urząd równocześnie zajmował się tą sprawą, gdyż wpłynęła ona dnia 24.06.2019r. Skarga z WSA, złożona przez Skarżącego w tej sprawie wpłynęła natomiast do WSA w dniu 29.05.2019r. W dalszym toku prowadzonej sprawy, zgodnie z postanowieniem SKO, Wójt wystosował stosowne pismo z dniem 1.08.2019r. znak FIN.3120.3.3.2019.KF. W dniu 28.08.2019r. wydano postanowienie o odmowie wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną Wójta Gminy Radzanów nr 150257/1/2017 z dnia 10.02.2017r. określającą wysokość nadpłaty podatku od nieruchomości na rok 2014 i 2015. W ocenie organu wniosek z dnia 12 czerwca 2019r. nie zasługiwał na uwzględnienie, ponieważ wnioskodawca nie wskazał jakiegokolwiek przesłanki wymienionej w art.145 KPA oraz nie ustosunkował się do pisma organu.

Zwrócić należy uwagę na fakt, iż podatnik nie współpracuje z urzędem. Rozsyłając do urzędu i innych instytucji skargi/pisma procesowe uporczywie paraliżuje natomiast pracę urzędu. W dłuższej perspektywie oceniając postępowanie skarżącego nasuwa się pytanie, czy jego celem jest rzeczywiście odzyskanie 238 zł, które zostało zaliczone na rzecz małżonki Skarżącego, czy Skarżącym kierują być może inne pobudki.

Istotą postępowania jest fakt, iż w latach 2014-2015 był podatnikiem wraz z małżonką jako samoistny posiadacz nieruchomości, którą zamieszkuje. W kwietniu 2016r zostały uchylone ostateczne decyzje ustalające wysokość zobowiązania podatkowego na 2014r i 2015 na skutek postępowania spadkowego. Od października 2014r. właścicielem ww. nieruchomości stała się małżonka wraz z rodziną. Tym samym zostały wydane stosowne decyzje ustalające wysokość podatku od nieruchomości na nowych podatników (238zł), a w tej samej wysokości został odpisany podatek małżonkom O. Zgodnie z literą prawa (art. 76 § 1 Ordynacji podatkowej) w przypadku zaistnienia nadpłaty oraz zaległości podatkowej lub bieżącego zobowiązania organ ma obowiązek dokonania odpowiedniego zaliczenia, niezależnie od woli podatnika domagającego się zwrotu nadpłaty. Postanowienie to miało doprowadzić do wzajemnych kompensat wierzytelności podatnika i Pani O (małżonki).

Zgodnie z prawem nadpłata została zaliczona na poczet zobowiązań podatnika – Pani O (małżonki).

Podatnik tkwi w przekonaniu, iż należy się mu zwrot nadpłaty w gotówce. W tym konkretnym postępowaniu byłoby to sprzeczne z art. 76 § 1 Ordynacji podatkowej.

Zarzuty podnoszone w skardze są bezzasadne. SKO, które postanowieniem uznało ponaglenie Skarżącego w sprawie za zasadne, nie wnosi dla Pana O „korzyści”. W dniu 28.08.2019r. wydano postanowienie o odmowie wznowienia postępowania w sprawie. Natomiast samo niezadowolenie podatnika z treści wydanej decyzji nie może być przyczyną wznowienia postępowania w sprawie. Należy bowiem zauważyć, iż ostateczna decyzja administracyjna, na którą została oddalona skarga prawomocnym wyrokiem sądu, może być przedmiotem postępowania nadzwyczajnego, o ile wszczęcie postępowania w tym trybie nie będzie zmierzać do podważenia związku treścią prawomocnego wyroku oddalającego skargę w tej sprawie i wynikającą z takiego wyroku oceną prawną w zakresie zgodności albo niezgodności z prawem kontrolowanej decyzji. Wznowienie postępowania ma charakter nadzwyczajny i stanowi odstępstwo od wyrażonej w art. 16 § 1 k.p.a. zasady trwałości decyzji, w myśl której decyzje, od których nie służy odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy w administracyjnym toku instancji są ostateczne, a ich uchylenie lub zmiana, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadku przewidzianych w kodeksie lub ustawach szczególnych. Przepisy art. 145 § 1 k.p.a. w sposób enumeratywny wskazują na podstawy, na których może być oparte wznowienie postępowania.

Zgodnie z art. 239 KPA w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Cezary Jurkiewicz